

PŘÍBĚHOVÝ ŽIVOTOPIS

Radoslava Matuzsková se narodila 9. prosince 1951. Většinu života prožila v Otrokovicích. V rodině se narodila jako poslední ze 4 dětí.

Studovala na Střední zdravotnické škole ve Zlíně, na které odmaturovala v roce 1971. V létě 1968 odjela společně se spolužáky ze střední školy na chmel. Další den se od učitelů dozvěděli, že naši zemi okupují vojska. Společně s učiteli a žáky 1. ročníku strávili na chmelové brigádě několik týdnů. Za tu dobu paní Matuzsková viděla kolonu tanků.

Její první pracovní pozice byla ve Fakultní nemocnici v Olomouci. Po roce praxe v Olomouci na oddělení se stala instrumentářkou na operačním sále v Bratislavě, odkud se vrátila domů, kde později pracovala v Baťově nemocnici ve Zlíně.

V roce 1977 vznikla Charta 77. Když jim hlavní sestra na oddělení řekla, ať podepíše dokument, že nesouhlasí s chartou, paní Matuzsková nesouhlasila se slovy, že si ji nejprve chce přečíst.

Kvůli událostem, které nastaly, naše pamětnice dokonce přemýšlela nad emigrací, avšak nedokázala si představit, že by žila jinde než v Československu. V roce 1989 se společně se svým mužem chystala poprvé na západ za emigrovanou rodinou ve Švýcarsku. Chystali se na to celý rok. Ale úvahy o emigraci ukončily listopadové události, o kterých jim řekl právě švagr, ke kterému se chystali. Paní Matuzsková o tom, co se děje v Praze, nic nevěděla, protože ve zprávách ani v novinách o tom zatím nic nebylo.

Po sametové revoluci se vlivem okolností začala zapojovat do veřejného života a komunální politiky. Její politická kariéra vyvrcholila dlouholetým působením ve funkci starostky města Otrokovice.

V současnosti si užívá života na penzi, tráví čas se svými vnoučaty a je stále aktivní v otrokovické komunitě.